

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 24 października 2024 r.
w sprawie zażalenia **Z. O.** ,
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku z dnia 7 maja
2024 r., sygn. akt [...] o odmowie wszczęcia śledztwa,
wniosku Sądu Rejonowego w Rybniku o przekazanie sprawy do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

Sąd Rejonowy w Rybniku postanowieniem z dnia 27 września 2024 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt III Kp 517/24, do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. We wniosku zaakcentowano, iż przedmiotowe postępowanie dotyczy sędziego Sądu Rejonowego w Rybniku, któremu Z. O. zarzuca popełnienie przestępstwa przekroczenie uprawnień w związku z postępowaniem o sygn. akt [...], tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. Zaznaczono również, że asesora SR w Rybniku, której dotyczy ta sprawa, znają z racji wykonywanych czynności służbowych, co zdaniem wnioskującego Sądu, może rodzić w powszechnym odbiorze społecznym

wątpliwości co do bezstronności w rozpoznaniu sprawy i uzasadnia wystąpienie z przedmiotowym wnioskiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przytoczone we wniosku argumenty nie wskazują, aby w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Oczywiście zarówno zachwianie swobody orzekania jak i obawa o rozpoznanie sprawy w sposób obiektywny są czynnikami uzasadniającymi skorzystanie z instytucji art. 37 k.p.k., tym niemniej ciężar wykazania realności ich występowania zawsze spoczywa na wnioskującym sądzie. Sąd Rejonowy w Rybniku nie sprostął temu zadaniu.

Zauważyć należy, iż postanowieniem z dnia 7 maja 2024 r., sygn. akt [...] prokurator Prokuratury Rejonowej w Rybniku, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie *mającego miejsce w nieustalonym okresie w R. przekroczenia uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w Rybniku w związku z postępowaniem o sygn. [...] poprzez odtworzenia fałszywych dowodów w sprawie*, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego. Na to postanowienie zażalenie złożył Z. O. . Błędne jest więc założenie Sądu Rejonowego w Rybniku, a co jednoznacznie wynika z treści uzasadnienia postanowienia, że w toku postępowania przed tym Sądem miałoby dojść do oceny realizacji obowiązków służbowych przez wskazaną asesora i tego czy doszło do przekroczenia przez nią uprawnień. Przypomnieć natomiast należy, że przed wnioskującym Sądem zawisło zażalenie na postanowienie prokuratora odmawiające wszczęcia śledztwa w sprawie, a zatem przedmiotem oceny będzie tylko i wyłącznie prawidłowość procedowania przez prokuratora w powyższym zakresie. Fakt ten nie oznacza automatycznie, że zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 37 k.p.k., co było już wielokrotnie podnoszone w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Należy zauważyć jednocześnie, że w przedmiotowej sprawie, w związku z wpływieniem zażalenia Z. O. do Sądu Rejonowego w Rybniku, sędziowie tego sądu złożyli wnioski o ich wyłączenie podkreślając, że stroną postępowania jest asesora tego sądu, co mogłoby rodzić wątpliwości co do ich bezstronności w rozpoznaniu

tej sprawy. Sąd Okręgowy w Rybniku postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2024 r., sygn. akt VI Ko 119/24, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 4 k.p.k. nie uwzględnił wniosków sędziów o ich wyłączenie od udziału w rozpoznaniu zażalenia. Podkreślić należy, że sędzia orzekająca w tej sprawie X.Y. złożyła również wniosek o jej wyłączenie i jej również dotyczy wskazane postanowienie. Analiza sprawy wskazuje więc, że wystąpienie obecnie z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. jest jedynie próbą podważenia zasadności wydanego przez Sąd Okręgowy postanowienia z dnia 28 sierpnia 2024 r, co nie znajduje jakiegokolwiek podstawy prawnej i prowadzi do przedłużenia toczącego się postępowania. Zdaniem Sądu Najwyższego tego rodzaju postawa sędzi nie buduje autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Wydaje się również konieczne wskazanie, że wbrew stanowisku wyrażonemu przez wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w Rybniku, Pani asesora nie jest stroną postępowania, nie został jej bowiem uchylony immunitet, co pozwalałoby na prowadzenie przeciwko niej postępowania karnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]